

M. Hage: Jeg vil aabent tilstaae, at jeg frydede mig mere ved at høre den ærede sidste Taler end ved at høre den ærede Minister. Det forekommer mig ikke, at den ærede Minister iagttog en saa god Smag, som han ellers pleier at iagttage, idet han foer løs paa mig for at være mindre vel underrettet. Jeg behøvede aldeles ingen Underretning, og jeg sagde til den ærede Minister, at jeg ikke vilde behreide ham Noget, men at jeg vilde hævde Soldpersonalets Ret til alle de bedre Poster, der blive vacante, saaledes at de ved tro og nidkjær Tjeneste kunde være visse paa at avancere, uden at Uvedkommende kom dem paatværs. Det var det, jeg sagde, og derfor lagde jeg Vægt paa det Tilfælde, hvori man var gaaet udenfor Reglen, en Regel, som jeg mener bør følges; men naar den ikke følges, mener jeg, at det bør paatales. — Naar den ærede Minister forresten siger, at den omhandlede Mand oppe i Skagen — som aldrig burde have været beroppe — er forflyttet til et Embede, der ikke er bedre end Skagens, da er der en Modsigelse deri; thi efter den Beskrivelse, den ærede Minister gav af Skagen, maa Ringkjøbing være et Paradis derimod, og naar altsaa hans Reise fra Nord til Syd er en Forbedring, saa siger jeg, at han har faaet et bedre Embede, end han forlod. — I det Hele taget har det glædet mig at høre de Ord, som det ærede Medlem (Sagd) talte, skjøndt udenfor Ordenen. Jeg har aldrig havt Leilighed til at erfare Noget om den paagældende Mand, men jeg skal blot tillade mig at sige, at det forekommer mig at være i høj Grad Uret og uskjønsmomt, at man Intet har gjort for ham efter de store Tjenester, han har ydet.

Finantsministeren: Jeg vil sige, at det ogsaa har været mig en Fornøjelse at høre det ærede Medlem fra Thisted (Sagd); men jeg har heller ikke kjendt Noget til den Mand, han talte om, og jeg veder ærede Medlemmer erindre, at det var til Embedet i Skagen — altsaa for 9 Aar siden — at han concurrerede med den vedkommende Embedsmand; det er mig ikke bevidst, at han i

min Tid er bleven tilfidesat. — Skjøndt det ærede Medlem (M. Hage) gjerne vil staae Sagen hen i en anden Gade end den, hvori jeg opfattede den, maa han dog tilstaae, at jeg maatte troe, at det væsentlig var en Behreidelse, der rettedes imod mig for Forslyttelsen af Soldforvalteren i Skagen til Ringkjøbing; thi jeg tillod mig udtryffeligt at bemærke, at han var den eneste Soldforvalter, der søgte det sidstnævnte Embede, og fremdeles, at hans Overordnede erkjendte, at han gjorde fuldkommen Fyldest som Embedsmand. Jeg troer derfor ikke, at man kan behreide mig, at det er en Uvedkommende, som er kommen ind. Om han i sin Tid var en Uvedkommende, vedkommer ikke mig, da han nu i 9 Aar har været Soldforvalter i Skagen. Det, som det ærede Medlem vilde bevise ved sit Exempel, rammer altsaa ikke; thi det er en Soldembedsmand, der er kommen til Ringkjøbing, men ingen Uvedkommende.

Sagd: Maa jeg blot, foranlediget ved den ærede Ministers Ytringer, tillade mig at stadfæste, at det Tilfælde, hvorover jeg beklagede mig, ligger langt forud for hans Embedstid, idet det er passeret for omtrent 9 Aar siden; jeg begyndte derfor udtryffeligt mine Ytringer med at fremhæve, at jeg ingenformhelst Hentydning vilde gjøre til det sidst omtalte Tilfælde.

Da Ingen yderligere begjærede at yttre sig, sattes Sagens Dvergang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 66 St.

Frederiksen: Jeg foreslaaer denne Sag henviist til det Udvalg, som tidligere i Mødet er besluttet at skulle nedsættes.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag eenstemmig med 69 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Lov om Soldvæsenets Contorchold“. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1167 ff.)